

30.1.2015

MEDDELANDE TILL LEDAMÖTERNA

Ärende: Framställning nr 2377/2013, ingiven av G.J., tysk medborgare, om användningen av öronmärken för identifiering av boskap

1. Sammanfattning av framställningen

Framställaren anser att användningen av öronmärken för identifiering av boskap bör förbjudas och ersättas med andra metoder, t.ex. passiva RFID-chip eller lagring av blodprov från boskapen. Han hävdar att fastsättandet av öronmärkena kan orsaka avsevärd smärta eftersom detta innebär att man tar bort en bit vävnad, och märkena kan dessutom fastna i olika föremål, vilket skadar djurens öron ytterligare och nödvändiggör ett byte av märket.

2. Tillåtlighet

Framställningen förklarades tillätlig den 25 september 2014. Kommissionen har uppmanats att lämna upplysningar (artikel 216.6 i arbetsordningen).

3. Kommissionens svar, mottaget den 30 januari 2015

Rådet har antagit en förordning (EG) nr 21/2004¹ av den 17 december 2003 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av får och getter och om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003 samt direktiven 92/102/EEG och 64/432/EEG. Enligt den förordningen måste får och getter vara ordentligt och individuellt identifierade och alla förflyttningar av vart och ett av djuren måste kunna spåras inom och mellan medlemsstaterna så att eventuella sjukdomar kan kontrolleras under villkoren för den inre marknaden.

I detta syfte måste minst en konventionell, synlig öronmärkning användas, men

¹ EUT L 5, 9.1.2004, s. 8.

medlemsstaterna kan välja att det andra identifieringsmärket påförs djuret enligt en alternativ metod, exempelvis bolustransponder, olika elektroniska öronmärken, märkning på klövarna eller tatueringar.

När det gäller nötkreatur föreskriver rådets förordning (EG) nr 1760/2000¹ av den 17 juli 2000 att alla djur ska identifieras med hjälp av ett öronmärke som är godkänt av den behöriga myndigheten och som sätts fast i vardera örat. Båda öronmärkena ska bära samma unika identitetskod, och båda öronmärkena behövs för att identifiera varje enskilt djur samt den anläggning där det föddes.

I rådets direktiv 2008/71/EG² av den 15 juli 2008 om identifikation och registrering av svin föreskrivs att djuren ska märkas snarast möjligt, och under alla omständigheter innan de lämnar anläggningen, med ett öronmärke eller en tatuering som gör det möjligt att fastställa från vilken anläggning de kommer.

Enligt rådets direktiv 98/58/EG³ om skydd av animalieproduktionens djur måste medlemsstaterna se till att djurägarna eller djurhållarna vidtar alla rimliga åtgärder för att garantera välbefinnandet hos de djur de har hand om och för att se till att dessa djur inte utsätts för någon onödig smärta, onödigt lidande eller onödig skada. I rådets förordning (EG) nr 21/2004 anges att medlemsstaterna måste se till att alla personer som ansvarar för identifiering av djur har fått instruktioner och vägledning om de relevanta bestämmelserna i förordningen, och att lämpliga utbildningar och kurser finns tillgängliga.

Slutsats

Kommissionen anser att EU:s system för identifiering och spårbarhet av boskap, får, getter och svin i allmänhet är proportionellt i förhållande till målen. Det har grunderna för ett effektivt spårbarhetssystem och fastställer höga standarder vad gäller djurens hälsa och livsmedelssäkerheten i EU. Detta kan uppnås med ett system för identifiering av djur som är pragmatiskt och operativt och som bland annat gör det möjligt att ofta och omgående kontrollera djurets identitet.

Av ovannämnda skäl kan kommissionen inte stödja framställningen om att användningen av öronmärken bör förbjudas som officell metod för identifiering av boskap i EU.

---

¹ EGT L 204, 11.8.2000, s. 1.

² EUT L 213, 8.8.2008, s. 31.

³ EGT L 221, 8.8.1998, s. 23.